

Tilgængelighed bør som grundprincip opnås på den miljømæssigt mest hensigtsmæssige måde. Vi støtter derfor opprioriteringen af den kollektive trafik, således at der opstilles et reelt bæredygtigt alternativ til privatbilismen. Den enkelte skal have mulighed for at træffe et bæredygtigt transportvalg.

I den forbindelse bør vi være opmærksom på sammenhængen mellem lokaliseringen og transportarbejdets omfang. Vi savner, at redegørelsen opstiller nogle konkrete redskaber, som de lokale myndigheder kan benytte for at styre udviklingen, så den reelle politik i amter og kommuner kan blive bæredygtig. Ville det f.eks. ikke være en idé at sikre sig, at alle lokalplanforslag blev miljøkonsekvensvurderet?

Det Radikale Venstre ser et oplagt potentiale i inddragelse af det lokale »Agenda 21«-arbejde i den sammenhæng, og vi så også meget gerne nogle forslag til, hvordan vi fik resultaterne af det igangværende »Agenda 21«-arbejde inddraget i det øvrige planlægningsarbejde. Der mangler en sammenhæng på de områder.

Det tredje overordnede mål i redegørelsen er at sikre natur og kulturarv gennem sammenfattende landskabsplanlægning. For Det Radikale Venstre er fredning og naturgenopretning vigtige bestanddele af miljøplanlægningen. Vigtigere er det dog at forstå at tilpasse vores almene forvaltning af omgivelserne. Principielt er vi skeptiske over for tanken om, at man via menneskelig indgriben kan frembringe noget naturligt. Dermed er ikke sagt, at vi ikke skal gøre, hvad vi kan for at understøtte naturgenopretningen, men det er dog langt vigtigere, at vi sørger for at sikre os, at vi ikke får en monokultur, at vi altså får et varieret kulturlandskab, hvor vi så at sige ad naturlig vej får et varieret landskab.

At hindre byspredning er for Det Radikale Venstre en meget vigtig prioritering. Vi støtter tanker i redegørelsen og mener, at byspredning i dag udgør et latent problem af flere årsager. For det første ødelægges det klare skel mellem by og land, og det skæmmer landskabet. For det andet underminerer fortsat byspredning målsætningen om en reduktion af transportarbejdet. Øget byareal leder alt andet lige til øget transport.

Størstedelen af det samlede transportarbejde består i dag af korte ture i lokalområdet. Undersøgelser viser, at etablering af f.eks. detailhandel uden for bygrænsen øger trafikmængden markant. Derfor bør målsætningen om at hindre byspredning opprioriteres kraftigt i forhold til

den nuværende vægtning i landsplanredegørelsen. Intakte, kompakte og attraktive byrum er et aktiv både for lokalbefolkning, erhvervsliv og turisme.

Opmærksomheden på de indsatsområder, jeg her har omtalt, er blevet yderligere betonet i den endelige udgave af landsplanredegørelsen. Det er endnu en grund til, at Det Radikale Venstre er glad for den debat, der har fundet sted.

Den foreliggende landsplanredegørelse er en vigtig udmelding til den kommende regionplanrevision. Dokumentet er godt gennemarbejdet, og i Det Radikale Venstre håber vi, at de relevante lokale myndigheder og øvrige ansvarlige instanser vil tilslutte sig tankerne bag redegørelsen, således at visionerne om en bæredygtig og balanceret udvikling vil blive fulgt op af konkret handling.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg skal gøre det kort.

Den radikale ordfører kom bl.a. ind på, at landbruget sådan set selv skulle befolke landdistrikterne, og at det var en skam, at der var så få, som der var, og at amterne skulle have ret til at bestemme, hvor store bedrifter de ville have.

Anerkender den radikale ordfører ikke, at vi er med i et fællesmarked, vi er med i et indre marked, at detailhandelen kan importere frit, hvorfra man vil, og at vi ikke selv bestemmer vore priser? Det må være det, der er udgangspunktet for, hvor vi sætter hjørnepælene, når vi tænker på de fremtidige landbrug.

Endelig kan jeg ikke lade være med at sige: Det lød næsten, som om De Radikale ønskede, at vi alle sammen her i Danmark boede i ét stort højhus.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Den radikale ordfører var inde på spørgsmålet om vores landskab og mangfoldigheden i det. Og det giver mig anledning til at spørge om noget i relation til skovudviklingen. Den er jo egentlig ret beskeden i forhold til, hvad man kunne forvente. Fra 1995 til år 2025 bliver der skitseret et muligt scenario – et muligt scenario, det er jeg klar over – hvor skov og plantager kun udvikler sig fra 12 pct. til 15 pct.

Er det tilfredsstillende set med Det Radikale Venstres øjne i en tid, hvor vi skal prøve at lave så meget CO₂-binding som muligt, og hvor det at plante træer faktisk er en ret god mulighed